

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	1007201769
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1007201769.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: V. S., D., právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Husárom, so sídlom Štefánikova 17, Humenné, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, za účasti: W. S., bytom G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 37816/07 zo dňa 08.10.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S 331/2007-39 zo dňa 24. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 331/2007-39 zo dňa 24. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktorým toto zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 15505/2007-5131 zo dňa 01.03.2007 o zhabaní tovaru: osobného motorového vozidla Mercedes Benz 210 D, rok výroby 1996, výrobné číslo motora nezistené, číslo karosérie F., evidenčné číslo C..

Náhradu trov konania neúspešnému žalobcovi podľa § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Krajský súd v medziach žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup colných orgánov oboch stupňov sú v súlade so zákonom, pretože v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav a správne aplikovali príslušné zákonné ustanovenia. Pri tom vychádzal z obsahu administratívneho spisu, z ktorého konštatoval priebeh colného

konania predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia o zhabaní predmetného motorového vozidla, a z ustanovení § 1, § 64 ods. 1 písm. e), § 64 ods. 2, § 64 ods. 4 a § 65 ods. 2 zákona č. 199/2004 Z. z. colného zákona a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 14.06.2007 (ďalej len „colná zákon“).

Podľa krajského súdu je z obsahu administratívneho spisu zrejmé, že ďalší účastník (W. S.) prepravil tovar na územie Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) v rozpore s colnými predpismi, keď navrhol prepustiť predmetné vozidlo do colného režimu dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla, pričom colné orgány následne zistili, že na prepustenie tovaru neboli splnené podmienky a povinnosti s príslušným colným režimom spojené. Ďalší účastník ako osoba, ktorá o prepustenie do vyššie uvedeného režimu žiadala, bola osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky s tým, že sa pred colnými orgánmi deklarovala ako zahraničná osoba. Colné orgány dospeli k záveru, že v danom prípade ide o nedovolené nakladanie s tovarom podľa § 64 ods. 1 písm. e) colného zákona, a preto boli povinné prijať príslušné opatrenia spočívajúce v zaistení tovaru na účel zabránenia protiprávnemu konaniu tretích osôb.

Colný úrad vydaním rozhodnutia o zaistení tovaru č. 14587/2005-5131 zo dňa 21.07.2005 nahradil už vydané predbežné opatrenie (rozhodnutie č. 51010-803/01 zo dňa 18.12.2001) a vyzval účastníkov colného konania - W. S. a žalobcu, ako vlastníka motorového vozidla, na odstránenie dôvodov, ktoré viedli k zaisteniu tovaru, resp. zaplatiť dovoznú platbu vo výške 394 933,- Sk, ktoré boli vymerané rozhodnutím Colného úradu Banská Bystrica č. 5164-1844/01/Fi zo dňa 12.12.2001, v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Colný úrad zároveň upozornil účastníkov, že ak tieto prekážky nebudú odstránené, colný úrad rozhodne o zhabaní tovaru, ktorý sa stane majetkom štátu. Nakoľko colný dlh nebol v určenej lehote zaplatený, colný úrad postupoval v súlade s ustanovením § 65 ods. 2 colného zákona a aplikoval inštitút zhabania tovaru.

K námietke žalobcu, ktorou v žalobe namietal splnenie podmienok na prepustenie vozidla do navrhovaného colného režimu, dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla podľa vtedy platnej vyhlášky MF SR č. 14/1994 Z. z., krajský súd uviedol, že žalobca mal zrejme na mysli vyhlášku Ministerstva financií SR č. 17/1994 Z. z. o oslobodení tovaru od dovozného cla v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Pretože príslušný colný úrad rozhodnutím č. 510110-803/01-Du zo dňa 30.05.2001 uznal ďalšieho účastníka zodpovedným z porušenia colných predpisov, vychádzal colný úrad pri svojom rozhodovaní podľa vtedy platného a účinného colného zákona č. 180/1996 Z. z. a z vyššie uvedenej vyhlášky.

Krajský súd bral do úvahy colnými orgánmi zistenú skutočnosť, že pri preprave tovaru použil vedľajší účastník pas rumunského občana a vyhlásil, že je zahraničnou osobou, napriek už existujúcemu trvalému pobytu na území Slovenskej republiky. Na základe tejto skutočnosti vedľajší účastník podmienky na prepustenie tovaru do colného režimu - dočasné použitie s úplným oslobodením od dovozného cla nespĺňal a to z toho titulu, že podľa § 157 vyhlášky možno prepustiť dopravné prostriedky na obchodné a osobné použitie, za predpokladu splnenia podmienok ustanovených v § 159 písm. b) a c) a § 161 ods. 1 písm. c) vyhlášky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca ponechal motorové vozidlo ďalšiemu účastníkovi, colnému dlžníkovi, ako slovenskej osobe bez vedomia a povolenia colných orgánov. Ďalší účastník porušil podmienky colného režimu, keď zahraničný tovar - motorové vozidlo, ktorého vlastníkom je žalobca - užíval neobmedzene a opakovane bez toho, aby predložil zahraničný tovar na colné konanie. Týmto konaním ďalšieho účastníka došlo k nezákonnému dovozu tovaru podľa § 199 ods. 1 písm. a) colného zákona.

K námietke žalobcu, že postup colného úradu bol nesprávny z toho dôvodu, že orgán prvého stupňa nesprávne aplikoval § 247 colného zákona č. 180/1996 Z. z., krajský súd uviedol, že inštitút zhabania tovaru bol aplikovaný v súvislosti s nezaplatením colného dlhu podľa § 65 ods. 1 písm. e) a ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., a nie v súvislosti s colným deliktom. Krajský súd k uvedenej námietke dodal, že žalobca mal zrejme na mysli rozhodnutie príslušného colného úradu č. 510110-803/01-Du zo dňa 30.05.2001, ktoré ďalšieho účastníka uznalo zodpovedným z porušenia colných

predpisov podľa § 247 v tom čase platného a účinného colného zákona č. 180/1996 Z.z., s uložením pokuty vo výške 80 000,- Sk. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím nadriadeného colného orgánu č. 29009/01/2785/01/1 zo dňa 17.09.2001 zrušené a vrátené prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

S ďalšími námietkami sa krajský súd vysporiadal konštatovaním, že sa týkali predchádzajúcich konaní, v ktorých si žalobca uplatnil svoje právo podať opravný prostriedok, pričom v tomto konaní sa krajský súd zamerlal na preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 37816/07 zo dňa 08.10.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica) č. 15505/2007-5131 zo dňa 01.03.2007 o zhabaní tovaru: osobného motorového vozidla Mercedes Benz 21 OD, rok výroby 1996, výrobné číslo motora nezistené, číslo karosérie F., evidenčné číslo C. podľa § 65 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie bez uvedenia jeho dôvodov a rozsahu, v akom napáda rozsudok prvostupňového súdu. Na základe výzvy krajského súdu žalobca podané odvolanie doplnil s petitom na spravodlivé rozhodnutie odvolacieho súdu.

Žalobca napáda rozsudok krajského súdu z dôvodov, že tento trpí takými vadami konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, pričom krajský súd podľa žalobcu na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd sa podľa žalobcu nevysporiadal s jeho námietkou, že zaistením motorového vozidla došlo k porušeniu vlastníckeho práva žalobcu, pričom je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, aby mal vlastník veci trpieť zaistenie jeho vozidla a to pre existenciu dlhu tretej osoby voči štátu.

Zhodne ako v žalobe žalobca namieta, že vydaním rozhodnutia o zhabaní predmetného motorového vozidla došlo k závažnému porušeniu jeho vlastníckych práv k predmetu zaistenia. Žalobca riadne a včas platí poistenie predmetného motorového vozidla, havarijné poistenie a ďalšie platby v Nemecku, ktorého je žalobca štátnym občanom a v ktorom je predmet zaistenia riadne prihlásený.

Podľa žalobcu postupom colných orgánov mu je znemožnené predmet jeho vlastníctva užívať. Predmetné motorové vozidlo žalobca požičal bratovi W. S., ktorý toto vozidlo použil ako fyzická osoba, a nie ako podnikateľ, teda sa podľa žalobcu nemohol dopustiť spáchania colného deliktu.

Žalobca napáda, že krajský súd sa nesprávne vysporiadal s jeho námietkou ohľadne nesprávneho postupu colného úradu z dôvodu nesprávnej aplikácie § 247 colného zákona č. 180/1996 Z. z., pretože v danom prípade išlo o fyzickú osobu, ktorá nemohla naplniť skutkovú podstatu colného deliktu.

Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného o správnom úradnom postupe len na tom základe, že s jeho vedomím a na základe splnomocnenia bolo predmetné motorové vozidlo použité treťou osobou, t. j. jeho bratom, W. S., na cestu z Nemecka do Rumunska cez územie Slovenskej republiky. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že colný úrad mal na zistený skutkový stav aplikovať ustanovenie § 425 ods. 18 v spojení s § 426 ods. 1 colného zákona č. 238/2001 Z. z. Správnym použitím zákona by podľa žalobcu dávno došlo k náprave vo veci a jemu by bolo motorové vozidlo vrátené.

Zároveň žalobca poukázal na to, že on postupoval podľa vyhlášky Ministerstva financií SR č. 17/1994 Z. z., medzičasom zrušenej na základe § 460 colného zákona č. 238/2001 Z. z.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Námietku o neprimeranom zásahu do vlastníckeho práva žalobcu, zhabaním predmetného motorového vozidla, žalovaný označil za neodôvodnenú. V tejto súvislosti uviedol, že inštitút zhabania tovaru už z jeho podstaty predstavuje zásadný zásah do vecných práv ich nositeľov. Ide však o právny inštitút, ktorého štruktúra a spôsob aplikácie sú presne upravené v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch, pričom colný úrad i odvolací orgán tieto všeobecne záväzné právne predpisy v plnom rozsahu rešpektovali a dodržali. V predmetnom prípade colný úrad aplikoval inštitút zhabania tovaru upravený v ustanovení § 65 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., ktorý bol platný a účinný v čase vydania rozhodnutia o zaistení predmetného tovaru, zn. 14587/2005-5131 zo dňa 21.07.2005 a ktorý bol platný a účinný tiež v čase, kedy bolo vydané rozhodnutie colného úradu zn. 15505/2007-5131 zo dňa 01.03.2007 o zhabaní predmetného tovaru.

Žalovaný opakovane dôvodil, že rozhodnutie o zhabaní predmetného tovaru zn. 15505/2007-5131 zo dňa 01.03.2007 bolo vydané až po tom, čo neboli v určenej lehote odstránené nedostatky, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia o zaistení predmetného tovaru. Žalobca ako účastník konania napriek výzve na odstránenie nedostatkov vedúcich k zaisteniu predmetného tovaru (výzve na zaplatenie dlžnej sumy dovozných platieb), a to ani v rámci dostatočne dlhej doby, ktorá uplynula medzi rozhodnutím o zaistení predmetného tovaru a rozhodnutím o jeho zhabaní, tieto nedostatky neodstránil a dovozné platby nezaplatil.

Žalovaný poukázal na to, že podľa ustanovenia § 64 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z. môže colný úrad zaistiť tovar alebo vec podľa § 64 ods. 1 citovaného zákona bez ohľadu na práva tretích osôb. Uvedené ustanovenie zároveň vylučuje argument žalobcu uvedený v závere jeho odvolania proti rozsudku, že je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, aby mal vlastník veci trpieť zaistenie jeho vozidla pre existenciu dlhu tretej osoby voči štátu.

S ohľadom na vyššie opísaný postup colných orgánov je podľa žalovaného zrejmé, že k obmedzeniu, resp. úplnému vylúčeniu vlastníckeho práva žalobcu vydaním rozhodnutia o zhabaní predmetného tovaru došlo v súlade so zákonom, na základe zákona a v jeho medziach, pričom postup colného úradu zodpovedal zistenému skutkovému stavu prejednávanej právnej veci.

Podľa žalovaného skutočnosť, že žalobca, resp. iná osoba, platí za predmet zaistenia (motorové vozidlo) zákonom stanovené platby, či iné platby spojené s jeho užívaním, nemá vplyv na oprávnenie colných orgánov zaistiť a následne pri splnení podmienok colného zákona č. 199/2004 Z. z. tento tovar i zhabať. Na oprávnenie colných orgánov zaistiť podľa § 64 zákona č. 199/2004 Z. z. a následne zhabať tovar podľa § 65 zákona č. 199/2004 Z. z. nemá taktiež žiaden vplyv ani skutočnosť, že určitý tovar, ktorým je v danom prípade motorové vozidlo, je prihlásený do príslušnej evidencie motorových vozidiel v inom štáte.

Odvolávanie sa účastníka konania na ustanovenie § 425 ods. 18 v spojení s § 426 ods. 1 colného zákona č. 238/2001 Z. z. žalovaný s ohľadom na predmet prejednávanej právnej veci označil za neopodstatnené. Rovnako je neopodstatnené poukazovanie žalobcu na vyhlášku Ministerstva financií SR č. 17/1994 Z. z. o oslobodení tovaru od dovozného cla, ktorá s aktuálne preskúmanou právnou vecou nesúvisí a ktorá nebola pri vydávaní rozhodnutia o zaistení tovaru zn. 14587/2005-5131 zo dňa 21.07.2005, ani pri vydávaní rozhodnutia o zhabaní tovaru zn. 15505/2007-5131 zo dňa 01.03.2007, či potvrdzujúceho rozhodnutia Finančného (Colného) riaditeľstva SR použitá, keďže s právnym inštitútom zaistenia tovaru, či zhabania tovaru vôbec nesúvisí. Taktiež námietka žalobcu týkajúca sa otázky dopustenia sa colného deliktu s právnou vecou, resp. s rozhodnutím, ktoré je predmetom prebiehajúceho súdneho konania vôbec nesúvisí.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté

rozhodnutia finančných orgánov oboch stupňov a konania, ktoré predchádzali ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 vety prvej O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, oznámený Federálnym ministerstvom zahraničných vecí pod č. 209/1992 Zb., (ďalej len „Dodatkový protokol“) každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 1 ods. 2 Dodatkového protokolu predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

Podľa § 1 colného zákona č. 199/2004 Z. z., tento zákon upravuje pravidlá a postupy zaobchádzania s tovarom, ktorými sa zabezpečí uplatňovanie opatrení vydaných na základe osobitných predpisov; pre pohyb tovaru medzi Európskou úniou (ďalej len únia) a tretími štátmi na území SR a opatrení na zabránenie protiprávnemu konaniu osôb pri dovoze, vývoze a tranzite tovaru medzi úniou a tretími štátmi na území SR.

Podľa § 64 ods. 1 písm. e) colného zákona č. 199/2004 Z. z., colný úrad môže zaistiť tovar alebo vec, v ostatných prípadoch, ak colné predpisy ustanovujú colnému úradu prijať nevyhnutné opatrenia.

Podľa § 64 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., colný úrad môže zaistiť tovar, alebo vec podľa odseku 1 bez ohľadu na práva tretích osôb.

Podľa § 64 ods. 4 colného zákona č. 199/2004 Z. z., v rozhodnutí o zaistení tovaru alebo veci sa uvedú dôvody, v ktorých dôsledku sa tovar alebo vec zaistí a podľa povahy prípadu poučenie o právach a povinnostiach osoby, ktorá môže byť rozhodnutím dotknutá. Rozhodnutie obsahuje aj upozornenie o

následkoch nesplnenia povinnosti.

Podľa § 65 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., ak vlastník tovaru alebo veci, alebo osoba, u ktorej sa zaistený tovar, alebo vec v čase zaistenia nachádzali, v lehote určenej colným úradom, neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru, alebo veci podľa § 64 ods. 1 písm. a), d) a e), colný úrad vydá rozhodnutie o zhabaní tovaru alebo veci, ak o zhabaní nemožno rozhodnúť v konaní o colnom priestupku, alebo v konaní o colnom delikte, alebo colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí tovaru alebo veci štátu. Odvolanie proti týmto rozhodnutiam má odkladný účinok.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov žalobcu, konštatuje, že krajský súd sa správne a dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktorých podstata spočíva v poukazovaní na zásah do výkonu jeho vlastníckeho práva k predmetu zhabania a v napádaní nesprávneho postupu pri uložení pokuty za spáchanie colného deliktu.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti doplní len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

V tejto veci je podstatné určenie účelu, ktorý bol autoritatívnym využitím napadnutého inštitútu zhabania veci zabezpečovaný, resp. zákonný dôvod, pre ktorý k nemu colné orgány ako k najzávažnejšiemu zásahu do súkromnej sféry držiteľa, v osobe vedľajšieho účastníka a do osobnej sféry vlastníka motorového vozidla, žalobcu, pristúpili.

Z obsahu žalobou napadnutých rozhodnutí vyplýva, že dôvodom ich vydania bolo zabezpečenie zaplatenia colného dlhu určeného ďalšiemu účastníkovi, ktorý tento dobrovoľne nezaplatil ani v dodatočných lehotách poskytnutých colným úradom. Ide o colný dlh určený rozhodnutím Colného úradu Banská Bystrica, pobočka Colného úradu Banská Bystrica č. 5164-1844/01/FI zo dňa 12.12.2001, vo výške 394 933,- Sk, pozostávajúci z vyrubeného cla vo výške 134 574,- Sk, dovoznej prirážky vo výške 39 350,- Sk a dane z pridanej hodnoty vo výške 221 009,- Sk. Uvedené rozhodnutie o vymeraní colného dlhu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2002 a vykonateľnosť dňa 31.12.2001.

Tieto relevantné skutočnosti žalobca nespochybňoval, taktiež neuvádzal, že by v čase vydania rozhodnutia o zhabaní predmetného motorového vozidla uhradil colný dlh alebo jeho časť. Autoritatívne určená výška zabezpečovaného colného dlhu, ako i jeho právny základ, nie je medzi stranami sporná, čo korešponduje odvolaciemu súdu i s obsahom administratívneho spisu.

Vzhľadom na uvedené možno len skonštatovať zákonnosť postupu colného úradu a žalovaného, keď v čase vydania napadnutých rozhodnutí v oboch stupňoch colného konania, tieto vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a na základe dikcie zákona, podľa § 65 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., a to v súlade s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu), vydali rozhodnutie, resp. žalovaný potvrdil rozhodnutie, o zhabaní predmetného tovaru. Záonné podmienky na uvedený postup boli splnené, keďže ani po výzve colného úradu, s poučením o následkoch nezaplatenia dovozných platieb v celkovej výške 394 933,- Sk, účastníci konania tieto v určenej lehote nezaplatili. Z uvedeného dôvodu možno len prisvedčiť argumentácii krajského súdu, že dôvodom zhabania osobného motorového vozidla nebol dlh z titulu vyrubenia pokuty za spáchanie colného deliktu alebo colného priestupku, ale nezaplatenie vyrubeného cla, dovoznej prirážky a dane z pridanej hodnoty z predmetného motorového vozidla, dovezeného na územie Slovenskej republiky ďalším účastníkom v rozpore s colným zákonom.

S prihliadnutím na vyššie uvedené a s poukazom na ustanovenie § 64 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z. z., námietku o neprimeranom zásahu do vlastníckeho práva žalobcu k predmetu zhabaného tovaru, odvolací súd musí označiť za nespôsobilú účinne preukázať alebo spochybniť zákonnosť napadnutých colných rozhodnutí. Žalobcom uvádzané skutočnosti o registrácii motorového vozidla v Spolkovej republike Nemecko a platenie poisťných platieb nie sú liberačnými dôvodmi, ktoré by mohli

oslabiť využitie inštitútu zhabania tovaru colnými orgánmi, keďže tieto tak môžu postupovať bez ohľadu na práva tretích osôb, t. j. i bez ohľadu na vlastnícke právo žalobcu k predmetu zhabania. V čase vydania predmetných rozhodnutí bol takýto postup v súlade so zákonom a bolo jedným zo zákonných opatrení (čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu v spojení s § 65 ods. 2 colného zákona č. 199/2004 Z.z.) na zabránenie protiprávneho konania osôb pri dovoze, vývoze a tranzite tovaru medzi úniou a tretími štátmi na území Slovenskej republiky.

Taktiež nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že colný úrad mal na zistený skutkový stav aplikovať ustanovenie § 425 ods. 18 v spojení s § 426 ods. 1 colného zákona č. 238/2001 Z. z., pretože okolnosti, resp. podmienky na využitie inštitútu zhabania tovaru boli splnené v čase účinnosti colného zákona č. 199/2004 Z. z., ktorého aplikácia bola vzhľadom na intertemporálne ustanovenia colného zákona namieste. Iný postup - odpustenie vymeraného cla, patrí výlučne do právomoci príslušných finančných orgánov a súd nemá právomoc v tomto konaní o ňom rozhodovať. Navyše z okolností prípadu vyplýva, že konanie ďalšieho účastníka nenapĺňalo znaky hypotézy (§ 426 ods. 1 colného zákona č. 238/2001 Z. z.), na základe ktorej by colný úrad mohol odpustiť dovozné platby spojené s dovozom predmetného tovaru na územie Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu z vyššie uvedených dôvodov ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.